

deringsperiode for FNs virksomhed også ville kunne få en gunstig indflydelse på personalesspørgsmålet, idet den sandsynligvis ville føre til en vis reorganisering af arbejdet.

Punkt c): Andre personalesspørgsmål.

Plenarforsamlingen approberede nogle ændringer i personaleregulativet bl. a. vedrørende betingelserne for personalets orlovsrejser og ydelse af tillæg for sprogfærdighed (A/RES/1929 (XVIII)).

Finansieringen af UNEF.

(Dagsordenens punkt 19 b)).

Generalsekretæren fremkom i september 1963 med et budgetforslag på i alt \$ 18,9 mill. for opretholdelse af Gaza-styrken i 1964. Dette beløb var næsten af samme størrelse som de tilsvarende udgifter i 1962 og 1963.

I beretningen vedrørende styrkens forhold gjorde generalsekretæren opmærksom på evt. muligheder for en reduktion af størrelsen af UNEF og udgifterne dertil. Den svenske repræsentant i 5. udvalg rejste i midten af oktober spørgsmålet om nærmere at undersøge disse muligheder, og det vedtoges derefter at opfordre generalsekretæren til at fremsende en ny beretning, når de nødvendige undersøgelser i samarbejde med chefen for Gaza-styrken havde fundet sted.

I den nye beretning, som forelå den 2. december 1963 udtaltes, at opretholdelsen af ro langs Gaza-Sinai linjen var uomgængelig nødvendig, og at der ikke kunne foretages besparelser, såfremt styrken skulle opretholdes i sin nuværende størrelse og løse de opgaver, der var pålagt den. Den foretagne undersøgelse havde derfor været koncentreret om mindre ændringer i operationsmetoder og i styrkens sammensætning. På dette grundlag opstilledes et nyt projekt, der betød en besparelse på \$ 832.000 i 1964, medens besparelserne på fremtidige budgetter blev opgjort til ca. \$ 1,7 mill. pr. år. Planerne omfattede bl. a. en nedskæring af UNEF-styrken på ca. 500 mand, hvori indgik en reduktion med et dansk riffelkompagni.

Ved forhandlingernes begyndelse i 5. udvalg stod det klart, at de kendte vanskeligheder med fordelingen af udgifterne mellem medlemsstaterne ville gøre sig gældende. Der fremsattes umiddelbart ved debattens

begyndelse med Canada, Danmark, Norge og Sverige som forslagsstillere et resolutionsforslag, der baseredes på, at de samlede udgifter på grund af muligheden for besparelser ved færre udskiftninger etc. ville komme på \$ 17,7 mill. Den operative del gik ud på, at af dette beløb skulle en portion på \$ 2,5 mill. pålignes alle medlemsstater i henhold til den ordinære bidragsskala, medens udviklingslandene af restbeløbet, \$ 15,2 mill., kun skulle pålignes 45 pct. af deres bidrag i henhold til den ordinære bidragsskala. Det herved opståede underskud skulle betales ved frivillige bidrag af de økonomisk udviklede lande. Dette ville sige formelen for samme finansiering som under 4. ekstraordinære samling og samme formel, som det var lykkedes de vestlige lande med støtte af de afrikanske lande at få gennemført vedrørende ONUC i begyndelsen af 18. samling, men som latinamerikanerne modvilligt var gået med til.

Til forskel fra situationen under Congo-forhandlingerne følte afrikanerne sig imidlertid nu mere bundne af de latinamerikanske finansielle synspunkter, hvortil kom, at de ikke havde samme interesse i gennemførelsen af UNEF som af ONUC. Latinamerikanerne og de afro-asiatiske repræsentanter udarbejdede derfor et forslag, som ikke blev formelt fremsat, men genstand for underhåndsforhandlinger med den vestlige gruppe. Forslaget havde karakter af et ændringsforslag til det canadisk-skandinaviske udkast. Foruden indsættelse af to nye præambulære paragraffer, som ikke stødte på modstand i den vestlige gruppe, foresloges det i den operative del, at de samlede udgifter skulle fordeles med \$ 2 mill. på alle medlemsstater i henhold til den ordinære bidragsskala, og at udviklingslandene af resten kun skulle betale 40 pct. af deres skalabidrag.

Resultatet af drøftelserne blev et kompromis, hvorunder \$ 2 mill. skulle fordeles i henhold til den ordinære bidragsskala, medens udviklingslandene af resten skulle betale 42,5 pct. af deres skalabidrag. Der blev derefter fremsat et revideret canadisk-skandinavisk forslag herom med Pakistan og Nigeria som medforslagsstillere. I 5. udvalg vedtoges forslaget med 56 stemmer for, 10 imod, medens 13 afstod. I plenarforsamlingen vedtoges resolutionen, efter forudgå-